

Andet end fastholde Duffet om, at denne Paragraph gaar ud.

Der er imod Endringsforslagets Hensigt endvidere indvendt, at det under alle Omstændigheder er nødvendigt, at man havde en Straffbestemmelse, for at kunne belægge Den med Straf, som gjorde Brud paa det Tilhold, der var ham givet om at forlade Landet. Jeg indrømmer naturligvis Rigtigheden af, at den Udviste, som overtræder Udviisningsordren, ikke vil kunne straffes, medmindre en Lovbestemmelse, der hjemler en saadan Straf, er tilstede; men det er ligesaa klart, at denne Nødvendighed for at have en saadan Lovbestemmelse ikke medfører, at Bestemmelsen skal optages i Criminalloven, hvor den ikke hører hjemme. Dette har ikke anden Følge end, at denne Bestemmelse gives i Politistrafeloven, som jeg tænker mig maa komme, idet de derhen hørende Forhold i deres Heelhed trænge til Præcision og Omordning, og det vilde være naturligt, om man i en ny Politistrafelov tilføiede en saadan Bestemmelse, hvis man iøvrigt finder den hensigtsmæssig. Jeg skal endelig gjøre opmærksom paa, hvad der ikke kan undgaae Noget, der er bekendt med Forholdene, at man paa meget betydelige Straffegebeter har nye Straffelove, der have Straffe for praktiske Forseelser, f. Ex. for Betleri og Løsgænger, men hvor man ikke har Bestemmelser om, at Vedkommende skal udvises af Landet, uagtet disse Forbrud ikke desto mindre turde være dem, der afgive de meest slaaende Exempler paa, at man, under visse Omstændigheder, skrider ind imod saadanne Personer i den angivne Retning. Det falder saaledes Ingen ind, at, fordi man, ved at vedtage Loven af 3die Marts 1860 om Straffen for Betleri og Løsgænger, ikke har tilføiet, at der i Dommen tillige skal kendes paa Ublændinges Udviisning, deraf skulde kunne slutte, at saa kunde vedkommende Ublændinge ikke udvises. For mig staaer det klart og utvivlsomt, at Ublændinge skulle udvises i saadanne Tilfælde. For Betleriets Vedkommende har man Forordningen af 14de Decem-ber 1810, for Løsgænger har man ganske vist, efterat den anden Placat af samme Dato er hævet ved Loven af 3die Marts 1860, ingen

positiv Hjemmel; men Ingen, der er bekendt med Forholdene, betvivler, at Politiet har Ret, og at det er dets Pligt at udvise en Ublænding, der gjør sig skyldig i Løsgænger. — Jeg kan altsaa ikke indrømme Rigtigheden af de Bemærkninger, der af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) bleve gjorte ved 1ste Behandling imod mine Antydninger. Jeg troer at have paavist, at Sagen i Virkeligheden har praktisk Betydning, og at man foregriber mange vigtige Spørgsmaal ved at vedtage § 16, medens jeg troer, at man Intet foregriber, at der Intet tabes, og at jeg har fuldkommen Ret, naar jeg paa- staaer, at, hvis man lader Paragraphen udgaae, saa bliver Statens Udviisningsret i det Hele og Store, saaledes som den iøvrigt er erkjendt, staaende og vil blive udøvet. Det Næste, som man opnaar derved, er netop det, at Lovgivningsmagten ikke binder sig selv. Naar disse Forhold i deres Heelhed faae den Omordning, som jeg troer, de trænge til, vil man ved denne Leilighed ogsaa faae et passende og det eneste rette Sted til at træffe de Bestemmelser, som man troer at savne, og som man leilighedsvis har villet indskyde paa dette Sted, hvad jeg af de anførte Grunde ikke kan finde heldigt. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Endringsforslaget til det ærede Thing.

Formanden: Førend Forhandlingerne gaae videre, skal jeg gjøre en Bemærkning, som jeg forglemte, da jeg aabnede Forhandlingerne idag, nemlig med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 3 til § 9. Dette Endringsforslag gaar ud paa at forandre Ordet „Livsstraf“ til „Dødsstraf“, og det er da tilføiet: „Vedtages dette Forslag, foretages den samme Forandring overalt i det Følgende, hvor Ordet „Livsstraf“ forekommer“. Denne sidste Deel af Endringsforslaget kan ikke komme under Afstemning, da Forslag ikke særligt er stillet til de forskjellige Steder i Lovudkastet, hvor Ordet „Livsstraf“ forekommer. Vedtages derfor den første Deel af Endringsforslaget, maa Forandringen søges gennemført ved til 3die Behandling at stille Forslag til de vedkommende Steder i Lovudkastet.